



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

Tempore Hiemali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)



DIE IV. DECEMB.

S. BARBARÆ VIRG. & MART.

Duplex

Omnia de com. Virg. præter propria. Oratio.

Deus, fragilitatis humanæ reparator, qui Beatam Barbaram virginem fidei lumine illustratam per martyrii palmam in gloriâ tuâ sublimasti: tribue nobis, quæsumus, piis ejus meritis, & intercessione, in omni tribulatione subsidium, & post mundanas varietates ejusdem gloriæ effici participes. Per Dom.

Lectio I. Noct. de Scriptura.

IN II. NOCTURNO *Lectio IV.*

Barbara Nicomediensis virgo Dioscoro patre nata nobili quidem ac divite, sed impietati in primis dedito, ab incunte ætate cælestium contemplationi assiduè intenta, pietatis studium divinitùs hausit: atque ita Christo adhærere statuit, ut nullâ vi, aut minis, nullâ propositâ spe ad

ad

ad matrimonium adduci potuerit, stultam fore dictitans, se jam semel sponso dicatam, terrenas nuptias inire.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: *Et deducet te mirabiliter dextera tua. Y. Specie tuâ, & pulchritudine tuâ intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Leſtio V.

Hanc dum pater stricto gladio confossurus insequitur, saxum ingens, quod viam intercludebat, divinâ vi repente disruptum, fugienti transitum præbuit. Dioscorus filiam indicio pastoris inventam, pugnis & calcibus foedè contusam crinibus raptans, per montis aspera domum retraxit, & ream Christianæ religionis apud Martianum præsidem provinciæ detulit; Martianus virginem blanditiis primùm, & verbo-

rum illecebris tentat; deinde ubi hæc non procedunt, vestibus nudatam, imperat nervis cædi, atque ut dolor recrudesceret, vulnera præacutarum testularum attritu perfricari, ac demum in obscurum carcerem retrudi. Hanc mediâ nocte, clarissimo immisso lumine Christus invisit, suavissimisque verbis consolatus, atque ad reliquum certamen fortiter subeundum cohortatus, momento sanavit.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

Postridiè è carcere educta, cùm Christum nihilofecius profiteretur, ferreis unguis dilaceratur, latera tædis ardentibus aduruntur, caput

put malleolorum crebris ictibus per-
tunditur. Ubera ferro avelluntur:
ac ne dolori pudor deesset, castissima
virgo nuda per urbis vicos circum-
ducta flagellatur. Tandemque ab
eodem iudice capitis damnata, pro-
prij parentis manu detruncatur. Am-
putatâ cervice, impius pater non-
dum supplicii locum excesserat, cum
subito fulmine de cælo tactus, ani-
mam exhalavit. Corpus Barbaræ Va-
lentinus quidam vir pius, hymnis ex
Christiano more prosequens, hono-
rificè sepelivit. Passa est Nicoine-
diæ in persecutione Maximini.

R. Afferentur Regi virgines post
eam, proximæ ejus, * Afferentur ti-
bi in lætitiâ & exultatione. V. Spe-
cie tuâ, & pulchritudine tuâ inten-
de, prosperè procede, & regna.
Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile est Re-

gnum coelorum decem virginibus,
ut in communi. Missa. Loquebar.

Die XXII, Januarii.

SS. VINCENTII & ANASTASII
 MARTYRUM.

*In Dioces. Paderb. Duplex reliqua ut in Breviario
 Romano.*

Die XXVII, Januarii.

S. JULIANI EPISC. CENOM.
 CONFESSORIS.

Duplex Dioces.

*Omnia de communi Conf. Pontificis
 prater sequentia.*

Oratio.

DEus, qui Ecclesiae tuae Beatum
 Julianum mirabilem tribuisti
 Doctorem; concede propitius: ut
 hunc apud te pium mereamur sem-
 per habere intercessorem. Per Do-
 minum nostrum.

Lectioes I, Nocturni, de Scriptura.

IN II, NOCTURNO.

Lectio IV,

Beatulus Julianus primus fuit Ceno-
 manensium Episcopus, quem
 cives

cives maximo semper in honore habuerunt, eumque tamquam Apostolum venerati sunt. Is a sancto Petro Apostolo disseminandæ Christianæ religionis gratiâ in Gallias missus, Cenomannum venit: ubi apertum propagandæ religionis campum nactus, plurimos ad Christum convertit, quos & multis miraculis in fide susceptâ confirmavit. Quorum primum & memorabile illud extitit, quòd, cùm cives aquæ penuriâ laborantes videret, cuspidem baculi, quem manu gestabat, humi defigens, fuis ad Deum precibus, impetravit, ut inde fons vivus scaturiret. Cujus usus continuus perseverans, & divinitatis potentiam, & beati Juliani meritum cunctis demonstrat. *Ry. Inveni David &c.*

Lectio V.

Erat tunc temporis Princeps, sive Dux civitatis Defensor dictus,

qui auditis, quanta per beatum Julianum Deus operabatur: eum ad se accersivit. Accedens Pontifex, ante aulae Principis atrium, obvium habuit cæcum, quem, auxilium efflagitantem, invocato Christi nomine, & crucis impresso signo, perfectæ sanitati restituit. Eâ re commotus Princeps, genibus Sancti advolvitur, & cum totâ suâ familiâ, & multâ nobilium turbâ baptizatur: domumque suam beato Juliano in ecclesiam consecrandam tradidit. Ducis exemplum secuti ferè omnes baptismi lavacro regenerati sunt.

Rx. Posui adjutorium &c.

Lectio VI.

Mirum, quantâ animi alacritate tota provincia prædicatione Juliani, & miraculis ab eo factis commota, collum jugo Christi submiserit: ita ut ad miraculum suscitati cujusdam pueri, viginti millia

homie

hominum fidem susceperint. Quàm plurimi bona sua ad Juliani pedes afferebant, alii prædia sua Ecclesiæ donabant, alii domos suas in oratoria, & templa consecrari rogabant. Vix ullus ad eum accessit, qui, quod peteret, Juliani precibus à Deo non sit consecutus. Tandem, postquam sanctus Antistes provinciam omnem fidei lumine illustrasset, à dæmone obsessos liberasset, ægros sanitati restituisset, vinctos in carcere exire liberos fecisset, multa idolorum templa funditùs evertisset, plenus dierum, gloriosus meritis migravit in coelum, functus munere Episcopali & Apostolico annis quadraginta septem, sepultusque est magno cum honore in Basilicâ, cujus ipse fundamenta jecerat, in coemeterio Christianorum dicto.

Rx. Iste est qui ante Deum &c.

A 5

IN

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium, Homo peregrè proficiscens, de communi.

Missæ: Statuit. de com. Conf. Pont. Vesp. de seq. com. præc. & S. Agnetis 2dò.

Die XXVIII. Januarii.

S. CAROLI MAGNI CONF.

Duplex Majus Diœces.

Omnia de communi Conf. non Pont. præter Sequentia.

Oratio.

Deus, qui Beatum Carolum Confessorem tuum de terreno regno ad cœlestis regni gloriam transtulisti: ejus quæsumus meritis & intercessione Regis Regum JESU CHRISTI Filii tui facias nos esse consortes. Per eundem Dominum.

Lectioes 1. Nocturni: Beatus vir. de com. Conf.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Carolus Rex, ex illustri Franco-
rum

rum sanguine patre Pipino natus, ob rerum gestarum magnitudinem dictus magnus, ob zelum religionis, quam in Septentrione potissimum propagavit, in Concilio Moguntino appellatus est Christianissimus: primus fuit, qui à Leone Papa tertio Imperator coronatus, Imperium occidentis restituit, præter liberalium artium scientiam sacras quoque litteras sic perspectas habuit, ut ipse discipulus Magistrum suum Alcarium eruditet, & quæstiones ab eodem sibi positas expediret. Petit ab Adriano Papa & impetratis cantoribus, cantum Gregorianum in Franciâ, Germaniâque instituentum, hymnosque Ecclesiasticos magnâ ex parte conscribendos curavit. Bonis artibus provehendis, geminas academias Ticinensem & Parisiensem instituit.

R. Ho-



R. Honestum fecit illum &c.

Lectio V.

In bello porrò singularem fortitudinem & felicitatem à Deo consecutus fuit. Italiam à Longobardorum oppressione liberavit. Saxonicum bellum ad triginta tres annos indefessus sustinuit, Hungaricum ad octennium: plura alia felici omnia eventu gessit, quòd Carolus Ecclesiae propugnator à superno coeli Imperatore defenderetur, & apertis saepe signis juvaretur. Nam & Saxones ab oppugnatione castrì Sigisburgi, Carolo absente, divinitus territi fugere, & primo Saxonico tumultu in maximâ aquisitionis inopiâ derepentè largissimæ undæ exilierunt. Quibus totus exercitus jam triduo siti anhelans recreatus est. Conciliabat inter cætera Carolo vel hostium animos, mira ejus in victos clementia. Constat enim Saxoni-
bus,



bus, toties rebellantibus, toties per-
duellibus, victis tandem, non ali-
am ab eo legem datam, quam ut
abjectis idolis Christum colerent.
Accedebat ad hæc liberalitas in egen-
tes & peregrinos, quibus non tan-
tùm regia ipsius, sed regnum penè
totum abundabat. Quin & ubique
terrarum Christianos pauperes mis-
sis eleemosynis adjuvabat. Cœno-
bia quatuor & viginti erexit & do-
tavit, atque litteram auream ducen-
torum pondo cuique misit. Binas
Metropolitanas, novem Episcopa-
les sedes posuit, inter quas & Hil-
desheimensem in Aulicâ inchoavit.
Vestis quotidiana parùm à commu-
ni & plebeiâ differebat, nec nisi sum-
mis Christi ac Divorum solemnitati-
bus auro gemmisque ornatus appa-
rebat. Vestem quoque cilicinam per
majorem vitæ partem gestavit.

R. Ama-

Rz. Amavit eum Dominus &c.

Leitio VI.

Voti causâ Romam quater adiit, ob quod mortuo aurea pera ex humeris suspensa fuit. Officium divinum assiduè obivit, canentibusque modestè accinebat. Hanc ejus pietatem Widekindus Saxonum Princeps coram inspecturus, hebdomadâ sanctâ mendici habitu Caroli castra adiit, ubi Paschæ die viso stupendo in Sanctâ Eucharistiâ miraculo ad Christi fidem animum adjecit, Mindæque novo Pontifici futuro sacram in Saxoniâ sedem obtulit. Habitum porrò sacrum in Ecclesiæ ministris Carolus sic amavit, ut ne januæ quidem tutelam gerentes prophanâ permiserit veste munus suum obire. Temperantiæ peramans, lautas coenas rarò instruebat: Ter bibere super mensam, rarò sæpiùs consuevit. Legibus etiam vetuit,
ne

ne quis alterum ad pocula, & ebrietatem invitaret. Triennio ante mortem, opum suarum duas tertias Ecclesiis in Imperio suo, Metropolitanis, aliisque assignavit. Diem denique extremum, multis prodigiis præsignatum obiit vigesimo octavo Januarii annos natus duos & septuaginta, anno post Christum natum octingentesimo decimo quarto, atque in Basilicâ Dei Genitricis Virginis Mariæ à se quàm magnificentissimè extructâ Aquisgrani conditus fuit. *R.* Iste homo &c.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Sint lumbi vestri præcincti. de communi.

9na Lect. & com. S. Agnetis 2dò in Laud. & Missa: Os Justi. de com. Conf.

Die XIV. Februarii.

S. VALENTINI MARTYRIS,

Duplex Dioces.

Omnia de communi unius martyris præter sequentia. *Ora-*

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati Valentini Martyris tui natalitia colimus, à cunctis malis imminentibus, ejus intercessionem liberemur. Per Dominum nostrum.

Lectioes 1. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Valentinus Presbyter sapientiæ eximia, Claudio imperatore in Christianos sæviente, Christianæ religionis accusatus, ejus jussu in vincula coniectus est. Biduo post ab Imperatore interrogatus, cùm idolorum vanitatem gravissimis verbis confutaret, ipsumque Claudium ad poenitentiam crudelitatis & Christi fidem hortaretur; Calphurnio præfecto traditur. Qui Valentinum ad Asterium transmittit; mandans, ut hominem, quâ possit ratione, ad deo-

deorum cultum adducat. A quo cum audisset Asterius Christum esse verum lumen, & illuminare omnem hominem venientem in hunc mundum: periculum ejus rei se facturum dixit in filiâ, quæ ante biennium oculorum lumen amiserat.

R. Honestum fecit illum, &c.

Lectio V.

Valentinus factâ oratione, manû- que super oculos puellæ adhibi- tâ, ei in momento visum restituit. Quo miraculo factum est, ut ipse quoque Asterius cum conjugè & universâ familiâ post triduanum je- junium à Valentino baptizaretur. Qui omnes, re ad Imperatorem de- latâ, comprehensi, atque ad ostia Tiberina ducti, pro Christi nomine interfecti sunt. Valentinus autem post longum carcerem fustibus car- sus, capite plectitur viâ Flaminiâ juxta pontem Milvium. Ejus cor-

P. Hicm,

B

pus

pus Sabellina quædam pia matrona eodem in loco sepelivit. Ubi postea sanctus Theodorus Papa Ecclesiam Martyris nomine ædificavit, multisque locupletavit donis.

R. Desiderium animæ ejus, &c.
Sermo S. Augustini Episcopi. *Serm. 44. de sanctis.*
Lectio VI.

Triumphalis Beati Martyris Valentini dies hodiè nobis anniversariâ celebritate recurrit: cujus glorificationi sicut congaudet Ecclesia, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur, & conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis præcipuè consideranda sunt: indurata videlicet tortoris sævitia, & Martyris invicta patientia: sævitia tortoris, ut eam detestemur; patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem: Noli æmulari in malignantibus, quoniam

niam

niam tanquam foenum velociter a-
rescent. Quod autem adversus ma-
lignantes patientia exhibenda sit, au-
di Apostolum suadentem: Patientia
vobis necessaria est, ut reportetis re-
promissiones.

Rz. Stola jucunditatis, &c.

IN III NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum, c. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit JESUS disci-
pulis suis: Nolite arbitrari, quia
pacem venerim mittere in terram:
non veni pacem mittere, sed gla-
dium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. c. 10.

Suprà dixerat, quod dico vobis in
tenebris, dicite in lumine; &
quod in aure auditis, prædicate su-
per tecta. Nunc infert, quid post
prædicationem sequatur. Ad fidem
Christi totus orbis contra se divisus
est: unaquæque domus & infideles

B 2.

&

& credentes habuit, & propterea
 bellum missum est bonum, ut rum-
 peretur pax mala. Tale quid & in
 Genesi adversus rebelles homines,
 qui moti fuerant de Oriente, & tur-
 rem extruere festinabant, per quam
 cæli alta penetrarent, fecisse scribi-
 tur Deus, ut divideret linguas eo-
 rum.

Rz. Corona aurea &c.

Lectio VIII.

Veni enim separare hominem ad-
 versus patrem suum. Hic lo-
 cus prope iisdem verbis in Michæa
 Prophetâ scribitur. Et notandum,
 ubicumque de veteri Testamento
 testimonium ponitur, utrum sensus
 tantum, an sermo consentiat. Qui
 amat patrem aut matrem plus quam
 me, non est me dignus. Qui antè
 præmiserat, Non veni pacem mit-
 tere, sed gladium, & dividere ho-
 mines adversus patrem & matrem,
norum

nurum & socrum; ne quis pietatem religioni anteferet, subjecit dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cantico legimus canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: ama post Deum patrem, ama matrem, ama filios.

R. Hic est verè Martyr, &c.

Lectio IX.

Ordo pulcherrimus: ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjecit religioni. Aurum supra tulerat, æs de zonâ excusserat. Dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victûs necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum. Qui recipit, inquit, vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum qui me misit, ut in suscipiendis Apostolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum Laudamus.

B 3

OF-

OFFIC. HEBDOMADARIUM
IN HONOREM

S. LIBORII

Episcopi & Confessoris

à

Sanctissimo D. N. D.

CLEMENTE XII.

*in Civitate et Diœcesi
Paderbornensî*

Extra

Adventum, Quadragesimam, Quatuor Tempora,
& Vigilias, Die, festo novem lectionum non
impediât sub ritu semiduplici recitari concessum.

*Omnia dicuntur de communi Con-
fessoris Pontificis præter ea, quæ se-
quuntur.*

*In Hymno: Iste Confessor. mut.
3tius versus.*

*Ad Magnificat in primis vesperis
Antiphona: Sancte Libori Confessor
Christi miseris tuis subveni servis,
& iram, quam meremur, precatu
tuo*

tuo averte, ne de gregis tui damno inimicus exultet.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam in Confessione sancti Nominis tui solidasti: præsta quæsumus; ut quæ Sancti Liborii Confessoris tui atque Pontificis recolit commemorationem, ejus apud te suffragiis ab omni mereatur adversitate liberari. Per Dominum &c.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In 2do et 3tio Noct. Lection. ordine infer. posito.

Ad Benedictus Antiphona: O quàm venerandus es Libori Confessor Christi, qui terrena contempsisti, & Cœli januam exultans petisti, modò victor fulges in virtute coelesti; ideò te supplices exoramus, ut intercedas pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

In 2. Vesp. ad Magnif. Antiph. Sancte Libori Confessor Domini precioso, adesto nostris precibus pius, ac propitius.

Pro Mensibus Januario, & Februario.

IN IL NOCTURNO.

Lectio IV.

Beatus Liborius natione gallus, ab ineunte ætate honestis moribus præditus, & liberalibus instructus disciplinis, futuræ sanctitatis specimen dedit: modestiâ & humilitate fuit singulari: divino cultui valdè deditus, animi sui devotionem frequenti psalmorum modulatione testabatur. Ejus virtutibus & meritis commotus populus Cenomansis, ipsum in Episcopum consecrari petiit: ejus vocationi cum resistere non posset, onus subire cogitur. In eâ dignitate constitutus, omnia Episcopi munia sedulò obivit: sed præcipuè enituit in pauperum curâ,



curâ, quorum angustiis & necessitatibus sublevandis totus insistebat.

R. Inveni David &c.

Lectio V.

Zelo divini cultûs non mediocriter accensus, decem & septem Ecclesias in suâ Diœcesi, tum propriis sumptibus, tum quorundam nobilium fultus auxilio ædificari curavit: quarum census itâ destinavit, ut eorum pars ad majoris seu Cathedralis Ecclesiæ luminaria deserviret. Vigilantem & indefessum in suo Episcopali munere animum Deus multis decoravit miraculis: ipsius enim meritis cæci quamplurimi visum recepêre, & dæmones ab obsessis corporibus recedere coacti sunt.

R. Posui adjutorium &c.

Lectio VI.

Beato Martino Turonensium Archiepiscopo fuit valdè familiaris, & ejus præsentia, antequam diem
extre-

extremum clauderet, frui meruit. Nam Angelicâ revelatione monitus Martinus ad Liborium accessit, quem lecto humili strato cilicio recumbentem, & ad futuram vitam suspirantem invenit. Eumque suâ benedictione consolatus, postea mortuum honorificè sepeliri curavit in Ecclesiâ Apostolorum Petri & Pauli, quam beatus Julianus olim construxerat: ubi sancti Liborii corpus requievit, donec postea in Saxoniam, Deo ita disponente, Reliquiæ ejus translatae sunt.

R. Iste est &c.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papa in Evangelium.

Homo peregrè proficiscens, *ut*
in Breviario de com. Conf. Pont.

Pro Mensibus Martio & Aprili.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi. in Cap. 15. Epist.
ad Rom. Serm. 29. circa finem.

Lectio

Lectio IV.

Christum diligens, & gregem illius utique diligit. Et Moysen tum primum super populum Judæorum posuit, quando, quâ esset in illum benevolentia, re ipsâ jam declaraverat. David quoque simili modo regno inauguratus est, postquam apparuerat, quàm amico esset in populum affectu. Ita quippe juvenis adhuc, populi causâ doluit, ac zelavit, ut & animam suam exponeret, cùm videlicet barbarum illum è medio tollebat. Quod verò dicebat, quid dabitur ei, qui alienigenam hunc interfecerit? non ideo dicebat, quod mercedem exigeret, sed quo sibi crederetur, & in pugnam cum illo committeretur! nam cùm adeptâ jam victoriâ ad Regem esset ingressus, nihil de mercede meminuit.

℞. Inveni David &c.

Lectio

Lectio V.

Et Samuel quoque benignus erat, & amator populi: unde & dicebat: Absit autem hoc à me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum. Ita & Paulus, imò non ita, sed multò plus omnibus ardebat erga subditos. Unde & discipulos ita erga se animavit, ut diceret: Si possibile fuisset, oculos vestros eruissetis, mihi que dedissetis. Et Christus optimi Pastoris regulam proferens dixit: Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus. Sunt enim Sanctorum animæ vehementer mites, & hominum amantes, non solùm erga domesticos, sed alienos, ita ut hanc suam mansuetudinem etiam ad animantia bruta extendant. Propterea & Sapiens quispiam dixit: Justus miseretur animarum jumentorum suorum. Si jumentorum, multò magis hominum.

R. Posui adjutorium &c.

LECTIO VI.

Verum quoniam pecorum mentionem feci, perpendamus & ovium pastores illos, qui in Cappadocum regione sunt, qualia & quanta pro pecorum suorum custodiâ patiantur. Illi sæpenuerò universum triduum nive obruti perdurant. Dicuntur autem, & qui in Lybiâ sunt, non minora mala ferre, dum integros menses difficilem illam solitudinem, pessimarumque bestiarum plenam vagando circumeunt. Si tantum erga pecora diligentia impendunt pastores illi; quam quæso excusationem habebimus, quibus rationales animæ concreditæ sunt, quod profundum hunc somnum dormimus? An ignoras gregis hujus dignitatem? an illius gratiâ Dominus tuus innumera non fecit? an non postremò & sanguinem suum
fudit?

fudit? Tu verò requiem quæris? Et
quid poterit pejus esse pastoribus
istis? *R.* Ilte est &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit JESUS disci-
pulis suis parabolam hanc: Ho-
mo peregrè proficiscens, vocavit
servos suos, & tradidit illis bona sua.
Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysoستي.

Ex Homil. 79. in Matth. circa medium.

Talenta hic pro eo quod unus-
quisque facere potest, accipi-
mus, sive auctoritate protegere, si-
ve pecuniis juvare, sive doctrinâ ad-
monere, sive aliâ quapiam re proxi-
mis prodesse queas. Nemo secum
dicat, cùm unum talentum habeam,
nihil possum efficere: potes profe-
ctò ex eâ unâ re solâ comprobari.
Non es pauperior illâ viduâ, non es
Petro atque Joanne rusticior: qui
quam-

quamvis rudes simul atque illiterati fuerunt, quoniam magno studio communem utilitatem complexi fuerant, coelorum principes facti sunt.

℞. Amavit eum &c.

Lectio VIII.

Quippe nulla res Deo gratior est, quam ut universam vitam ad commune commodum conferas. Idcirco ratione atque oratione nos Deus decoravit, mentem & ingenium concessit, manus, pedes, vires corporis dedit, ut his omnibus & nos ipsos & proximos tutemur. Non enim ad agendas gratias solummodò confert oratio, verùm etiam ad docendum, & admonendum perutilis est: quâ in re si eâ diligenter utemur, Dominum; sin verò in contrariis, diabolum imitabimur.

℞. Sint lumbi &c.

Lectio

*LECTIO IX.*

Nam & Petrus, quandoquidem Christum confitebatur, quasi ea dicens quæ Patris sunt, beatificabatur: quòd autem crucem horrebat atque repellebat, quasi ea quæ Diaboli sunt sapiens, acriter increpabatur. Si ergo ignoratione crucem recusando reprehensus est, quam nos sponte peccantes veniam impetrabimus? Ea ergo loquamur, quæ Christi verba esse confestim cognoscuntur.

